

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

Mål nr

meddelad i Stockholm den 19 juni 2003

B 1176-03

KLAGANDE

Riksåklagaren

MOTPART

P.O.B.

Offentlig försvarare och ombud: advokaten H.M.

SAKEN

Försök till utpressning m.m.

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Hovrätten för Västra Sverige, avd. 5, dom den 18 februari 2003 i mål B 1047-03

DOMSLUT

Högsta domstolen fastställer hovrättens domslut såvitt nu är i fråga.

För försvaret av P.O.B. i Högsta domstolen tillerkänns H.M.

ersättning av allmänna medel med femtioåttatusenfemhundra-trettio-två

(58.532) kr, varav 32.562 kr för arbete, 20.350 kr för tidspillan och

5.620 kr för utlägg. Denna kostnad skall stanna på staten.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Riksåklagaren har yrkat att Högsta domstolen skall bestämma påföljden till ett avsevärt längre fängelsestraff än det av hovrätten utdömda.

P.O.B. har bestritt ändring.

DOMSKÄL

I enlighet med hovrättens dom skall P.O.B. dömas för de åtalade gärningarna. Dessa är, såsom hovrätten funnit, att bedöma som försök till grov utpressning och grovt vapenbrott. Det kan inte komma i fråga att välja annan påföljd än fängelse. Frågan är hur långt fängelsestraff P.O.B. skall ådömas.

P.O.B. har utsatt Å.G. för mycket allvarligt tvång genom att hålla det skarp-laddade vapnet mot hans panna och avfira det i närheten av hans huvud. P.O.B. har dessutom i samband härmed uttalat hot om att skada såväl Å.G. som dennes hustru. Särskilt på grund av de nu angivna omständigheterna har utpressningsförsöket ett högt straffvärde. Genom att vapnets användning således beaktas vid bedömning av straffvärdet hos utpressningsförsöket får vapenbrottets inverkan på straffmätningen anses vara tämligen begränsad.

Riksåklagaren har anfört att den utpressningsgärning som P.O.B. skall dömas för är jämförbar med ett försök till grovt rån, varför fängelsestraffets längd bör närma sig minimistraffet för grovt rån, fyra år.

Genom de straffskalor som föreskrivs för olika brott har lagstiftaren gjort en allmän bedömning av brottens straffvärde. Rånbroten har därvid ansetts ha ett betydligt högre straffvärde än utpressningsbroten. Härtill kommer att såväl lag-

stiftning som rättstillämpning har visat återhållsamhet när det gäller att bedöma rånbrott som grova. Vid bedömningen av straffvärdet hos de brott P.O.B. har gjort sig skyldig till bör inte ledning sökas i straffskalan för grovt rån. Även med beaktande av vad tidigare sagts om det allvarliga tvång som P.O.B. utsatte Å.G. för är omständigheterna sådana att det saknas anledning att göra annan bedömning av brottslighetens straffvärde än den hovrätten och tingsrätten gjort. Hovrättens domslut skall därför fastställas i den överklagade delen.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Regner, Lundius, Dahllöf, Ella Nyström (referent) och Wersäll
Föredragande revisionssekreterare: Hallin